

„První panenka byla pro mou dceru, ta je nejcennější“

Kamila Císařová

Opočno - Radka Mecnerová z Čánky své ručně šité hračky i prodává, dokonce má i svou výstavu.

O kurzu šití Waldorfských panenek se sedmatřicetiletá Radka Mecnerová dozvěděla v roce 2004, v době svého prvního těhotenství v Domě dětí a mládeže v Dobrušce.

„Byl s podtitulem – Ušijte si panenku pro své dítě. V té době jsem o panenkách ušitých waldorfskou technikou nevěděla vůbec nic. Paní lektorka však o nich mluvila tak s láskou, že každý, kdo se kurzu účastnil, si je musel zamilovat. První panenka, kterou jsem ušila, byla pro mou dceru. Této technice jsem však úplně propadla. Postupně jsem začala šít další panenky a obdarovávat jimi své známe," uvedla Radka Mecnerová.

Ta je v současné době vyrábí k prodeji, přičemž zájemce o si může určit, jak chce, aby vypadala – třeba podle svého dítěte, kterého bude obdarovávat. Tyto panenky mají hlavičku tvarovanou pomocí provázků, čímž se odlišují od jiných.

Hlavním principem je však to, že jsou vyrobeny z přírodních materiálů – bavlněných látek, obličej je vyšitý bavlněnou přízí a vlasy jsou vyšity či zhotoveny z vlny. Tělo panenky tvoří ovčí vlna. Takováto hračka je měkoučká a díky vlně se v ruce dítěte ohřívá, hračka si tuto teplotu uchovává a působí jako lidská bytost.

„Při prvním setkání s technikou výroby waldorfských panenek jsem se dost zalekla postupu zhotovení hlavičky. Ovčí vlna se hodně pevně stočí do kuličky, převáží se a následně provázky vytvaruje. Je to však jen otázka cviku a po několika dalších zhotovených panenkách to již nebylo obtížné," vysvětluje.

A jak se dostala k šití? Odmalička se prý věnovala ručním pracím. „Maminka mě naučila vyšívát, plést a háčkovat, babička zase šít na stroji. Když jsem chodila na základní školu, hodně jsem vyšívala a účastnila se se svými pracemi školních výstav, kde se mi vždy podařilo získat nějaké to ocenění. Střední školu a vysokou školu, kterou jsem studovala zároveň se zaměstnáním, jsem strávila hlavně studiem. Ke své zálibě jsem se vrátila až na mateřské dovolené a trvá doposud," přiznala s tím, že už v dětství si velice ráda hrála s panenkami a protože má o dva roky mladší sestru, tuto zálibu sdílely společně.

„Pamatuji si, že v době, když už jsem byly náctileté, začaly být v obchodech k dostání první panenky typu Barbie. Obě jsme si na rodičích vyprosily, aby nám je koupili, a pak jsme spoustu hodin trávily výrobou oblečení na tyto panenky a neustále jsme pořádaly módní přehlídky," vzpomíná Radka Mecnerová s tím, že s šitím panenek postupně přešla i na výrobu textilní hraček ve tvaru zvířátek a polštářků pro děti. Okrajově šije i dekorační předměty například do bytu.

„Inspiraci hledám všude ve svém okolí. Ráda se setkávám s lidmi, kteří také něco vyrábějí a oblíbili si tradiční techniky. Takový nápad, co nového zhotovit, může přijít v kteroukoliv dobu, jen stačí chodit s očima a hlavou otevřenou. Samy děti vám rovnou řeknou, zda to, co jste vytvořila, se jim líbí, či to chce nějakou úpravu," podotýká.

Na sebe si sice věci nešije, ale má dvě dcery, které neustále potřebují nějaké nové šatičky, aby vypadaly jako dokonalé princezny. Takže jejich společné dny prolínají nápady, co by bylo potřeba ještě vytvořit.

Stále opečovávána

„Nejcennějším kouskem je moje první zhotovená panenka. Ta sice není v peněžním vyjádření tak cenná, ale byla první a ještě pro mou dceru. Panenka je stále u ní v pokojíčku a opečovávána," říká Radka Mecnerová, podle níž je největším uznáním za její práci zpětná vazba od majitele jejího výrobku.

„Ať panenky, hračky či polštářku, že se mu moc líbí, nechce ji dát z ruky a chodí s ní spát. Doufám, že takovýchto zpráv budu dostávat stále co nejvíce," přeje si Radka Mecnerová, která se v současné době chystá na příchod svého třetího potomka, avšak věří, že jí rodičovství nebude bránit v dalších aktivitách a povede k jejímu rozvoji. Určitě prý bude zkoušet šít nové věci a realizovat nápady v oblasti výroby hraček pro děti.

„Ráda se také účastním projektů pořádaných například opočenskými skauty, kdy jsme již společně šili panenky pro UNICEF či se podílím na přípravě kostýmů na charitativní akci „Děti pro děti" pořádanou každý rok v březnu v Opočně," doplňuje s tím, že kromě ručních prací od dětství ráda a hodně čte. „Pokud tedy netrávím čas šitím, naleznete mne určitě nad nějakou knihou," dodala.

Název Waldorfská panenka pochází z doby, kdy vznikla v Německu pro děti zaměstnanců továrny Waldorf-Astoria 1. waldorfská škola (roku 1919).

Rodiče z kruhů kolem této školy začali pro své potomky šít hadrové panenky, které byly charakteristické způsobem ovázání hlavy a vytvořením obličeje.

Těla panenek se různila a záležela na té které autorce. Odtud se tento typ panenky rozšířil do mnoha zemí na celém světě a prošel v různých zemích i různým vývojem.

Zdroj: <http://rychnovsky.denik.cz/z-regionu/prvni-panenka-byla-pro-mou-dceru-ta-je-nejcennejsi.html>